

REVISTA

Suflet de femeie

www.sufletdefemeie.ro

NR. 24

Ziua mulțumirii

Bucuria
lucrurilor mici

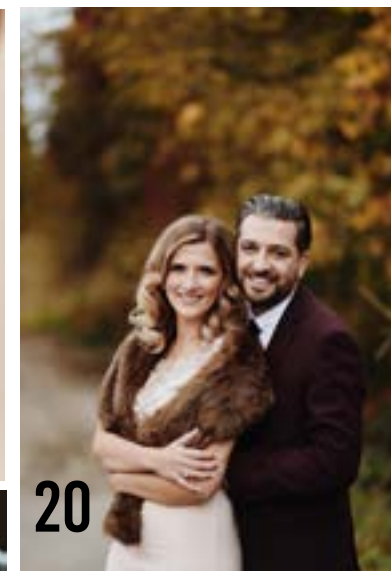
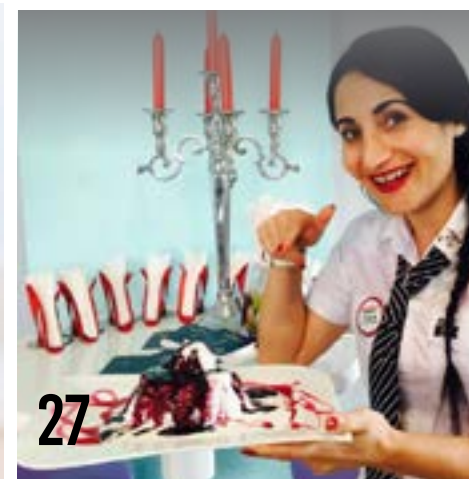
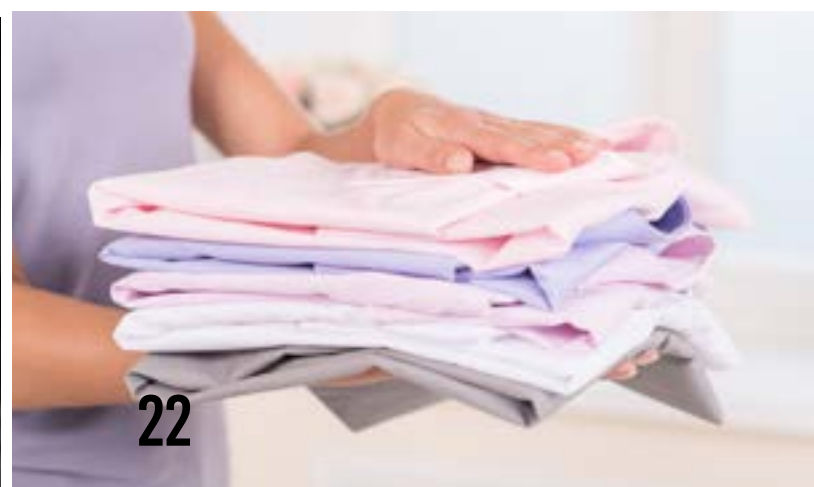
100 de motive
DE MULȚUMIRE

transformat
prin

ÎNCERCARE

MULȚUMIT sau MULȚUMITOR ?

Cuprins

- 06 COPII MEI-DARUL LUI DUMNEZEU**
MIRELA BERE
- 09 DE CE VORBEȘTI DE DUMNEZEU**
ALINA NEAG
- 10 MULȚUMIT SAU MULȚUMITOR**
SIMONA POP
- 12 TRANSFORMAT PRIN ÎNCERCARE**
LUCI BOTA
- 14 AȘTEPTARE ȘI MULȚUMIRE?**
CAMELIA MĂRGINEAN
- 16 DARUL NESPUS DE MARE**
RODICA BACIU
- 18 BUCURIA LUCRURILOR MICI**
LUCIANA SAND
- 20 UN PSALM DE MULȚUMIRE**
RUXANDRA PETRTINA

- 22 ÎNȚELEPCIUNEA CĂMĂȘUȚEI NECĂLCATE**
PAULA DEJEU
- 24 ZIUA MULȚUMIRII**
ALINA COLCER
- 25 MULȚUMIRE**
ELISABETA POPESCU
- 26 100 DE MOTIVE DE MULȚUMIRE**
COLECTIVUL DE REDACȚIE
- 27 PAPANAȘI CU DRAGOSTE**
BELEA THEA
- 28 CORNULEȚE CU NUCĂ**
NATALIA ZSOLDOS
- 29 SALATĂ CU OREZ**
NATALIA ZSOLDOS
- 31 FUNDAȚIA MATER**
CREDO TV

Foto credit coperta față/spate revista *"Suflet de femeie"*
WWW.HAPPYMEMORIES.RO

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica "Betania", Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu Mureș

DESIGN

Luciana Sand

CORECTURĂ ȘI REDACTARE

Luciana Sand
Ruxandra Petrina

Editorial

Mulțumirea este cea mai sănătoasă emoție!

Colectivul de redacție *Suflet de femeie*
vă mulțumește!

*Venim spre Dumneavoastră cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru ca împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios.
Revista " Suflet de femeie „ nu ar fi ajuns la numărul 22, fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.
Atât de mare e Lucrarea mâinilor Lui, prin credința noastră!
De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală. (Galateni 6 : 6 – 9), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu”(2 Corinteni 9:7)
Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:*

e-mail: contact@sufletdefemeie.ro
Fundatia Mater, cont în lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

“Mulțumirea este importantă, pentru că are puterea de a ne schimba atitudinea. “

Joanna Weaver

Dar oare cine poate spune că e cu adevărat fericit, sau pe deplin mulțumit?
Călătoria noastră spre mulțumire deplină trece prin câteva stații importante, unde trebuie să ne oprim și să ne analizăm, iată care sunt acestea:

- mulțumit în orice împrejurare
- mulțumit cu mine însumi
- mulțumit cu rolul meu, adică cu ceea ce sunt
- mulțumit în relațiile cu alții
- mulțumit cu ceea ce am

Oare am trecut prin toate aceste stații de evaluare? Nu contează ordinea în care le luăm, dar fiecare dintre ele sunt indispensabile pentru o viață plină de pace și de bucurie.

Dar dacă rămâi blocat în stația care se cheamă NEmulțumirea? E bine de știut ce se întâmplă în acest loc, aici e de fapt pustia unde asemeni evreilor din Vechiul Testament, ne învârtim în jurul problemelor fără a vedea care sunt soluțiile.

Oare de ce nemulțumirea este lupta pe care o preferă oamenii, cu toate că sunt convinși că nu aduce niciun rezultat? Răspunsul e că, tendința naturii noastre umane, decăzute, este de a nutri nemulțumire și de a o exprima, deoarece atunci când o transmitem și celor din jur, ni se pare că ne

ușurăm sufletul, deși în realitate situația se complică și mai mult. Aceste emanări de sentimente negative nu schimbă cu nimic în bine situația.

Sunt de acord cu marele poet Shakespeare care asemana mulțumirea cu coroana pe care trebuie să o purtăm pururea în inimă:

“ O țin în inimă. N-o țin pe cap.
Nu are focul pietrelor din Indii.
Coroanei mele-l spune MULȚUMIRE;
Au rareori coroana-acesta regii.”

(Shakespeare, Henric al IV-lea)

Apostolul Ioan în textul din Apocalipsa 5:10, prezintă faptul că Domnul Isus ne confera statutul de regi și preoți ai Împărăției Sale și ținând cont de acest lucru, coroana mulțumirii lăuntrice nu trebuie să lipsească niciodată de pe capul nostru; ea trebuie să încingă mintea noastră și inima, indiferent de împrejurări.

Oare putem noi să-l reprezentăm aici pe pământ pe Domnul Isus care a biruit păcatul și moartea și a supus domniile și stăpânirile care sunt în locurile cerești și care se află acum pe Marele Tron al universului, alături de Dumnezeu Tatăl, dacă noi avem o atitudine de nemulțumire și de frică?

Să ne ajute Dumnezeu să dobândim, și apoi să păstrăm “obiceiul sfânt” de a fi întotdeauna mulțumitoare, pentru că omul mulțumit are întotdeauna sărbătoare în inimă!

Rodica Baci
Biserica Betania, Tg. Mureș

Copiii mei

darul lui Dumnezeu

”**Doamne, am acceptat într-un fel să cresc un copil cu nevoi speciale, și mă încred în Tine, dar DOI? Doi copii, Doamne??? Glumești? Dacă asta e o glumă Doamne, atunci nu este una bună. Serios!**”

Ianuarie 2009 – luna care urma să schimbe complet viața noastră!
Mergeam cu Abel, băiețelul nostru de un an și jumătate, la medic, pentru un control de rutină...
Eram atât de fericită de când Abel s-a născut în casa noastră! Aveam 16 ani de căsnicie și ne doream așa de mult copii. Acum, eram însărcinată în ultima lună, cu al doilea copil – o fetiță, micuța Victoria.

Doctorul și-a exprimat îngrijorarea cu privire la Abel, pentru că nu rostea cuvinte și pentru încă vreo câteva lucruri pe care, zicea el, copilul ar fi trebuit să le facă la vârsta lui.

În aceeași după-masă, am întâlnit o prietenă care avea doi copii diagnosticați cu autism. Și ea mi-a povestit despre simptomele pe care le aveau fetele ei. Era ca și cum l-ar fi descris pe Abel. Toate, toate descrierile ei îmi aminteau de fiul meu. Am fost distrusă: E ceva foarte rău cu copilul meu, m-am gândit. Am urcat în mașină și l-am sunat pe Mircea: „E ceva foarte rău cu fiul nostru,” i-am spus. Plângeam în hohote. Nu știam ce să fac: „Copilul meu are probleme. Nu se poate!!!”

Tot ce citeam pe internet mă îndrepta în aceeași direcție: Abel are autism. Nu puteam pricepe; mă uitam la el și era un copil așa de scump! Oh, ce scump era și cât îl iubeam! În trei zile, am pierdut aproape 3,5 kg, deși eram însărcinată în luna a noua.

Dar, într-o zi, am decis să închid computerul, să mă bucur de copilul meu și să o așteptăm pe Victoria. Mi-am zis: „Nu eu l-am creat pe Abel, ci Tatăl meu ceresc; și știu că tot ce creează Dumnezeu este perfect. Dacă Abel este perfect pentru Domnul, atunci e perfect și pentru mine!” Au urmat apoi trei-patru zile în care mesajul păstorului meu din cartea lui, ”Perfectly positioned. When perspective triumphs over circumstances” (Poziționat corect. Perspectiva e mai puternică decât circumstanțele), a devenit real și practic pentru mine. Am înțeles că trebuie să avem încredere în Domnul, atunci când nu înțelegem rostul situațiilor prin care trecem. Așa că am decis să nu mai pierd timp și energie întrebând „De ce, Doamne?” și „De ce mie?”, ci să mă încred în El, în inima Lui bună de Tată, și, în același timp, să nu încetez să mă

rog și să cred pentru copilul meu, ca să văd toate promisiunile Domnului împlinite în el. Două săptămâni mai târziu, s-a născut iubita mea fiică, Victoria May. Nașterea a fost foarte ușoară; tot procesul a durat mai puțin de două ore, iar Victoria era lângă mine! M-am gândi: „Asta a fost ca o plimbare în parc!” Dar prea puțin îmi imaginam eu ce avea să vină! Mi-au dat-o pe Victoria în brațe și am văzut că o ureche era împăturată: „Vai de mine, urechea fetei mele nu va fi perfectă! Nu se poate!” Dar... deja știam exact cum o voi tunde, ca să-i acopăr urechea. Bineînțeles că urechea am putut s-o „reparăm.” Acum râd de lucrurile care aveau importanță atunci! Asta era la ora 2.20 noaptea.

Dimineața, doctorița de copii a venit la mine, să o vadă pe Victoria, și mi-a zis că se pare că Victoria are Sindromul Down. „Ce??? Cum poți să spui așa ceva? Uită-te la ea! Arată perfect!” Doctorița s-a uitat și a zis: „She is beautiful! Dar... vom face analizele de sânge și vom vedea. Între timp, ar trebui să-i testăm și inima și auzul și... o mie de alte cele.” Doctorița a plecat și am rămas singură, uitându-mă la scumpa asta mică; nu știam ce să cred. Speram că analizele de sânge nu vor confirma ipoteza, dar, uitându-mă tot mai mult, am început să văd semne de sindrom Down. Și mi-am adus aminte de Abel: „Doamne, am acceptat într-un fel să cresc un copil cu nevoi speciale și mă încred în Tine, dar DOI? Doi copii, Doamne??? Glumești? Dacă asta e o glumă, Doamne, atunci nu este una bună. Serios!” O mie de gânduri și de întrebări îmi veneau în minte. Eram copleșită. Cu două săptămâni în urmă, viața era o jucărie; totul mergea ca pe roate, totul arăta bine pentru noi. Eram atât de fericită! Am așteptat acești copii atâția ani! Și acum?
Mi-am luat Biblia și am început să scriu pe tabla albă din camera de spital: „Chiar dacă va fi să trec prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, că TU ești cu mine.” Era așa o pace!... Venea din faptul că știam că nu sunt singură, că El, Domnul, e acolo! Cunoșteam inima Lui de Tată și știam ce mult mă iubește. Știam că El Se uită la mine... cu plăcere, zâmbind... Nu m-am îndoit deloc de lucrurile astea. Dar, oricum, parcă asta era cam prea mult, să înțeleg. E greu să ai doi copii mici, cu oboseală și nopți nedormite, dar când

Abel și Victoria Bere

Eram îndrăgostită până peste cap de ea. Într-o zi, povestind cu mama, i-am zis: „De-acum, nu mai am niciun alt plan pentru viața mea decât să-mi cresc copiii pentru Domnul, să-i slujesc și să văd voia Domnului împlinindu-se în viața lor.” Am știut că asta era chemarea mea!

aduci acasă un bebe cu o listă de diagnostice, e o poveste diferită. Crede-mă! Foarte diferită! Eram obosită mental și emoțional. Victoriei i-au găsit și probleme la inimă, probleme de auz și probleme la intestine (boală Hirschsprung).

Și am venit acasă! Mama era la mine... Căuta pe internet informații despre afecțiunile scumpei noastre micuțe Victoria, afecțiuni despre care nu știam nimic. Stăteam tăcută mult timp. Ce poți să zici?... Mă uitam ore în șir la Victoria. Eram îndrăgostită până peste cap de ea. Într-o zi, povestind cu mama, i-am zis: „De-acum, nu mai am niciun alt plan pentru viața mea decât să-mi cresc copiii pentru Domnul, să-i slujesc și să văd voia Domnului împlinindu-se în viața lor.” Am știut că asta era chemarea mea.

În timpul primului an de viață, Victoria a avut câteva operații, dintre care una foarte serioasă, cu o recuperare dificilă. Din cauza problemelor la intestine, îngrijirea ei n-a fost niciodată ușoară. Mă rog și acum pentru o schimbare în acest domeniu.

Doctorii i-au pus lui Abel diagnosticul de autism. Acest diagnostic a fost și rămâne pentru mine cel mai dificil, cel mai greu de acceptat. Au urmat sute de ore de terapie, mii și mii de kilometri de la o școală la alta, de la o terapie la alta. Au fost mii și mii de dolari pentru suplimente alimentare, vita-

mine, uleiuri și dietă specială, oceane de lacrimi și rugăciuni, ore de disperare... Pot să zic că am trăit „ultimate pain”, cea mai adâncă durere, cele mai întunecate momente, când crezi că îți cad carnea de pe tine și dinții din gură și ochii îți părăsesc capul... Cuvintele nu pot exprima durerea. Dacă nu ai trecut „pe acolo”, nu poți să-ți imaginezi. Pot spune că am gustat iadul. Să te lupți cu ceea ce citești în cărți și cu ceea ce spun cercetările despre copilul tău, să crezi altceva, sau uneori doar să sperii...

În mijlocul acestor lucruri, îmi amintesc cum, într-o seară, l-am dus pe Abel la culcare și, după ce a adormit, am început să plâng și eram destul de disperată. Dar Domnul mi-a vorbit atunci și mi-a zis: „Am pus în Abel TOT ce are nevoie să-și îplinească menirea în viață, să umble în destinul lui; nu trebuie să îl «repar»!!!” Am primit așa o pace!!!! Iar pentru mine, a fost de ajuns. De ce altceva să mai am nevoie?

Un diagnostic sau altul nu îi definește pe copiii mei, doar Domnul îi definește. Mi-a trebuit un timp până să pot separa complet persoana de „etichetă.” Unele persoane mi-au spus: „O, în sfârșit ai ac-

Mirela Bere și familia ei

ceptat aceste diagnostice.” Nu! Nu era de acceptat nimic! Acel diagnostic e o parte mică din ceea ce este copilul meu! Îi accept pe copiii mei sută la sută, sunt mulțumită de ei, sunt foarte mândră de ei. Nu aștept de la ei să fie altfel și, în același timp, mă rog pentru ei, să le meargă bine, să fie sănătoși. Caut să le inspir dragoste și încredere în Dumnezeu. Îi respect și învăț de la ei ceva în fiecare zi. Atunci când Victoria trecea prin operații sau avea problemele la intestine, când este greu și când nu înțeleg de ce un copil trebuie să treacă prin așa dureri, când simt că parcă nu este drept, atunci mijlocesc pentru ei în credință și mă încred în Domnul pentru vindecare.

Astăzi, Abel nu mai are absolut niciun simptom legat de acel diagnostic. Sărbătorim asta în fiecare zi! Multe lacrimi de fericire curg, când ne uităm la el!

Victoria are 5 ani! Wow, e greu de crezut! Sunt așa de fericită cu ea!!! Cum oare să explic acest lucru? Cu ea, familia noastră este completă și perfectă! În ea vedem în fiecare zi ceea ce Isus spunea: să fiți ca niște copilași. Întrucât eu n-am avut niciun „copil obișnuit”, nu pot să fac comparații, dar Victoria seamănă mult cu toți copiii de 5 ani: îi place să se joace afară, să sară pe trambulină, e prietenoasă, veselă uneori și îmbufnată alteori, dulce și încăpățânată, îi place la grădiniță și are prieteni, învață când este la grădiniță, dar stă și la colț, îi place ciocolata și înghețata (ca și mie), pâinea și roșiile, se joacă și se bate cu fratele mai mare, îi place muzica și dansează, îi place să facă party și să gătească, spune ”Ciao tuturor și întreabă străinii pe stradă: „How are you?” Comu-

nică bine prin limbajul semnelor. Îi iubește pe verișori, pe unchi și bunici. Îi îmbrățișează pe homeless, oamenii necăjiți de pe străzi, ceea ce noi nu facem, nu-i așa?

Datorită Victoriei, am întâlnit atâtea mame care mi-au devenit „best friends.” Acum, nu-mi pot imagina viața fără ele. Sunt așa de binecuvântată să le cunosc și sunt uimită cum folosește Dumnezeu femeii și mame pentru a-și arăta inima Lui de părinte. Sunt femeii care trăiesc fiecare secundă pentru alții, slujindu-le copiilor lor sau altora, femeii care au

uitat de mult ce înseamnă confortul propriu. Pot să devin îngrijorată când mă gândesc la viitor și când munca pe care o depun e prea grea. Glumesc uneori, spunând că am uitat să mă trec pe lista de „viață ușoară.” Dar prin

toate situațiile, sărbătorim

cu bucurie și credință ceva ce nu are variabile: este Domnul nostru, care a zis că va fi tot timpul cu noi și cu copiii noștri.

Ne considerăm cei mai binecuvântați părinți! Ceea ce părea o povară a devenit o imensă binecuvântare. Am învățat prin situația aceasta că cea mai mare valoare în viață o au oamenii, chiar și cei micuți. Am învățat răbdare, compasiune, am învățat să ascult mai mult și să judec mai puțin, să nu am replică sau o soluție tot timpul, să fiu transparentă. Am înțeles ce multe nu înțeleg, dar cu toate astea, să mă încred în EL! Și asta îmi e de ajuns!

Articol realizat de: Mirela Bere – California
(preluat din revista Priscila, nr. 30)

De ce vorbești de Dumnezeu

ÎN ORICE DISCUȚIE A TA?

Nu numai o dată am fost considerată “ciudată” sau “habotnică”...și asta doar pentru că am vorbit despre Dumnezeu....Unii au și condamnat asta la mine, aducând tot felul de argument, conform cărora credința se poartă în suflet și nu se cade să vorbești despre ea. Mai există și suspiciunea că oamenii care vorbesc despre Dumnezeu, vor doar să defileze cu credința în el, în semn de laudă...nimic mai greșit, le spun eu!

*Dumnezeu
iubește și iartă
neobosit*

Nu știu de ce unii Îl consideră pe Dumnezeu un subiect tabu. Poate...din cauza faptului că nu Îl cunosc, Îl consideră un fel de bau-bau, de care se tem...și poate...că și cei care folosesc adesea expresia...”te va bate Dumnezeu”...transformându-l într-un călău nemilos și răzbunător....NU....Dumnezeu nu bate, drept dovadă, dacă ar fi bătut, cred că eram cu toții vai de noi!

Dumnezeu iubește și iartă neobosit!!!

Cert este că atunci când nu cunoaștem pe cineva, nu putem avea păreri obiective. Toți oamenii ar trebui și ar fi frumos să respecte ceea ce alții iubesc, fie că este iubire pentru omul cu care își împart viața, fie că este vorba de iubire față de propriul copil, fie că este iubirea față de Dumnezeu. Iubirea este cel mai frumos sentiment. Datorită iubirii se întâmplă miracole, datorită iubirii suntem frumoși, buni, devenim familii, prieteni, părinți, copii.

Asadar, Dumnezeu este iubire!

Articol realizat de:

Alina Lia Colcer

MULȚUMIT sau MULȚUMITOR ?

cea mai mare problemă a mea înainte de cancer a fost nemulțumirea

Cea mai mare problemă a mea înainte de cancer a fost nemulțumirea – o nemulțumire atât de acidă și puternică, încât îmi inunda inima de amărăciune și lăcomie.

O nemulțumire pe care de multe ori o ascundeam sub masca perfecționismului. Mi se părea o calitate a fi perfecționist și credeam că asta îmi va aduce doar beneficii. Nu îmi plăceau lucrurile bine făcute. Aspiram întotdeauna la foarte bine, foarte mult și foarte frumos. Umbra a ceea ce credeam eu că e o calitate, mi-a adus doar nefericire.

În orice moment al vieții, oricât de fericit și frumos, eu iscodeam și găseam ceva de îmbunătățit. Niciunul din lucrurile din jur nu mă mulțumeau. Diminețile mele începeau căutând lucruri noi de îndreptat, noi motive de schimbare și noi așteptări care să îmi aducă împlinire. Și am trăit multă vreme așa crezând că sunt bine, deși sub masca mea, se adunase deja multă amărăciune și nefericire. Abia în momentul în care am fost lovită de cancer, am început să realizez cât de binecuvântată am putut fi... Cât de multă fericire aveam în jur, sub ochii mei, dar masca îmi obtura realitatea.

Am învățat să fiu mulțumită și mulțumitoare pe patul de spital, sub cele mai crunte suferințe. Am învățat să mulțumesc celor care mi-au fost alături și lui Dumnezeu pentru darurile minunate din viața mea. Am învățat să mulțumesc pentru că pot pune capul pe pernă în pace și liniște în căminul meu și nu într-un pat de spital, am învățat să mulțumesc lui Dumnezeu în fiecare dimineață când deschid ochii și trăiesc, văd, respir și vorbesc.

Am învățat să mă bucur de adierea vântului, de mângâierea soarelui și de plânsetul norilor, mulțumind lui Dumnezeu pentru așa binecuvântări. Am învățat să simt fericirea în gustul pepenelui galben cu parfum de vară.

Am învățat să mulțumesc chiar și atunci când doare, să zâmbesc când alții mă rănesc și să mulțumesc lui Dumnezeu

că mă întărește în fiecare zi. Am învățat să plec genunchii și să mulțumesc lui Dumnezeu în fiecare zi de luni, când rezultatele analizelor mă certifică un om sănătos. Mai presus de orice, sunt mulțumită că sunt sănătoasă, și sunt mulțumitoare că am primit o altă șansă la viață. Sunt mulțumită și mulțumitoare că Dumnezeu mi-a permis să reasc, acum, la 26 de ani...

.....
AZI, ALEG SĂ MULȚUMESC ȘI SĂ FIU MULȚUMITOARE!
ALEG SĂ MULȚUMESC PENTRU CĂ AU FOST ZILE ÎN CARE AM CUNOSCUȚ MAI MULT DECÂT GREUL...
.....

Au fost zile în care din cauza efectelor adverse ale chimioterapiei, mi-am pierdut vederea. Începând de atunci, am învățat să închid mai des ochii și să filtrez ce să admir. Azi, îi feresc de „urâciunile care atrag privirile”. Azi, aleg să-i păzesc de-a fi atrași de orice deșertăciune. Aleg să nu-i pironesc în lucruri materiale, ci să-i bucur cu sărutul soarelui, verdele ierbii, desfătându-i cu minunile Celui ce toate le-a creat.

Au fost săptămâni în care nu am avut voce și orice cuvânt pe care reușeam să-l pronunț, era o șoaptă gătuită și chinuită de durere. Atunci am învățat prețul cuvintelor. Atunci am învățat să conversez cu mine și asta m-a făcut să simt ce înseamnă închisoarea. Închisoarea gândurilor. Dar ce bine că tot atunci am învățat să vorbesc cu Dumnezeu! Știu ce înseamnă să fii mut. De atunci îmi aleg atent cuvintele, le cântăresc și dacă-s cu folos, le rostesc. Tot atunci am învățat că a noastre cuvinte pot zidi... și ce bine-i să poți alege a clădi!

Au fost nenumarate zile în care am fost purtată pe brațe. Aș fi fost fericită ca mușchii mei să fi fost atrofiați, dar erau topiți... Asemeni copiilor, am fost nevoită să învăț din nou să merg... să învăț să pășesc, dar să îmi aleg bine locul unde îmi îndrept pașii. Atunci am învățat zdrobirea. Am învățat că nu pot face totul singură. Am învățat să cer și să

primesc ajutorul. Am învățat că orgoliul nu e o virtute.

Am învățat să mă uit în oglindă și să mulțumesc. Să-mi văd reflecția și să-mi spun: „Ești o minune!”. Să privesc în sus și să mulțumesc! Chiar dacă nu mai am păr, gene și în curând nici sprâncene, chiar dacă pielea mea e aproape transparentă și are paloarea unui cer întunecat, chiar dacă tenul mi-e brăzdat de cearcane adânci, am învățat că nu de acolo vine frumusețea, ci din ochii celor dragi. Tot acolo e izvor de dragoste și prețuire.

Așa că, azi aleg să mulțumesc, căci prin toate acestea, am învățat ce înseamnă fericirea.

Sunt mulțumită, mulțumitoare și fericită că dintr-un biet vas spart de lut, Dumnezeu mă lucrează, mă șlefuieste și mă conduce, punându-mă la loc de cinstite...

Tu, cititorule, pentru ce trebuie să fii mulțumit și mulțumitor?

Articol realizat de:
Simona Pop
Biserica Betel Cluj-Napoca

mai multe despre Siomona poți afla pe
blogul ei personal:
www.simonapop.ro

„chiar dacă nu mai am păr, gene și în curând nici sprâncene, chiar dacă pielea mea e aproape transparentă și are paloarea unui cer întunecat, chiar dacă tenul mi-e brăzdat de cearcane adânci, am învățat că nu de acolo vine frumusețea...”

transformat prin îNCERCARE

“Binecuvântează,
suflete, pe
Domnul, și tot
ce este în mine
să binecuvânteze
Numele Lui cel
sfânt.”
(Ps 103:1)

Inima mi-e plină de bucurie și îi mulțumesc Domnului neîncetat pentru că a fost și este cu mine și nicio clipă nu m-a părăsit în zilele grele de încercare. Mulțumesc familiei și bisericii, tuturor celor ce m-au purtat în rugăciunile lor. Știu că Domnul le va răsplăti tuturor.

Cuvintele sunt prea puține pentru a-mi exprima mulțumirea și iubirea față de un Dumnezeu atât de mare care merită toată gloria și slava.

Ceea ce a făcut El în viața mea e o minune dumnezeiască și îi mulțumesc pentru că m-a făcut să înțeleg care a fost planul Său pentru viața mea. Dumnezeu are un scop cu fiecare dintre noi, în cazul meu prin problema cu care m-am confruntat, m-a adus mai aproape de EL. Dumnezeu este aproape de cel cu inima zdrobită, frântă și scapă pe cel cu duhul zdrobit. Pe toată perioada tratamentului, chiar dacă a fost un tratament dur (chimioterapie, radioterapie etc.), El a fost cel care m-a întărit și mi-a amintit de suferințele Fiului Său, prin cuvântul Scripturii “căci El a luat asupra Lui toate bolile și neputințele noastre”, cuvânt în care m-am încrezut și am putut merge înainte mult mai ușor.

De aceea, orice problema am avea, de orice natură ar fi, să o punem în mâna Domnului și să ne încredem în El, singurul

în măsură să ne dea răspuns, doar să ne încredem deplin în El. În suferință învățăm și aflăm despre Dumnezeu lucruri pe care nu le putem învăța în niciun alt mod, căci indiferent de cauză, niciuna dintre probleme nu poate să apară fără permisiunea Lui Dumnezeu. Tot ce ni se întâmplă în calitate de copii ai Domnului, are o semnificație

spirituală. Încercările vin să dovedească puritatea credinței noastre, puritate care este mult mai prețioasă decât cea a aurului, care pentru a fi curat trebuie trecut prin foc.

Atunci când ești curățit prin focul încercării, oamenii pot vedea în tine chipul lui Hristos reflectând în viața ta în fiecare zi.

De asemenea trebuie să învățăm ce înseamnă răbdarea în cele mai grele momente din viață, gândindu-ne la Domnul Isus, cum a răbdat pe cruce pentru a ne dăruia IERTAREA și MÂNTUIREA.

Dacă privești în jurul tău ești nefericit, dacă privești înăuntrul tău ești deprimat, dar dacă privești la Isus Hristos ești fericit

și liniștit, te umpli de pacea pe care o dă doar El.

Succesul răbdării este să-ți amintești mereu că durerea ta este pentru o vreme, dar răsplata va fi veșnică. Dacă vrem să avem parte de gloria Lui, trebuie să luăm parte și la suferințele Lui.

De asemenea, trebuie ca mulțumirea să nu lipsească din viața noastră, dacă vrem să avem parte de gloria Lui, deoarece știm că toate lucrurile bune și desăvârșite vin de la Tatăl. Biblia spune “mulțumiți lui Dumnezeu în toate circumstanțele vieții, căci aceasta este voia lui Dumnezeu pentru voi în Isus Hristos.”

Personal, îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a ales și a început o transformare atât de minunată în viața mea. Dumnezeu nu ne va lăsa niciodată singuri. Dacă treci prin necazuri chiar acum, nu întreba “DE CE EU?” ci întreabă “DOAMNE, CE TREBUIE SĂ ÎNVĂȚ DIN ÎNCERCARE? Apoi, încrede-te deplin în El și mergi înainte căci Dumnezeu își va face lucrarea în viața ta. “Noi știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu.” (Rom. 8:28)

Eu, personal, pot să vă spun că trecând prin această perioadă din viața mea, știu că a fost pentru a mă apropia

mai mult de Domnul meu. Mi-am reevaluat prioritățile din viața de zi cu zi: să cresc în cunoașterea cuvântului și totodată în împlinirea lui. Mi-am dorit mult o apropiere de Domnul, și El a știut pe unde să mă treacă pentru a înțelege importanța mântuirii.

A ne încrede pe deplin, a ne apropia de El cu toată ființa noastră, este cel mai important lucru și de aceea Îi mulțumesc pentru această perioadă din viața mea, în care am crescut și cresc pentru El. Cuvântul mi-a devenit hrană și nu încetez să mă minunez de iubirea și bunătatea Lui, pe care le înnoiește în fiecare zi în viața mea.

Avem un Dumnezeu mare, El să fie ținta vieții noastre și să avem dorința de a crește tot mai mult în cunoașterea Lui.

Articol realizat de:
Luci Bota
Biserica Bethel
Tg. Mureș

Așteptare și mulțumire?

PENTRU TOATE EXISTĂ O VREME, ȘI ORICE LUCRU DE SUB CERURI ÎȘI ARE TIMPUL SĂU. (ECLESIASTUL 3:1)

Adesea devenim nerăbdătoare. Adesea ne întrebăm: “cât timp e nevoie să mai aștept?”. Suntem ca niste copii care se îndreaptă spre o destinație de vacanță alături de părinții lor și întrebă mereu “Când ajungem la destinație? Cât timp mai e până să ajungem? Nu am ajuns încă?”. Adesea ne dorim să ne urcăm în avion și să ajungem la destinația dorită într-o secundă.

Ați experimentat o astfel de situație cu Dumnezeu? Cu timpul Său? L-ați întrebat: “Doamne cât timp mai trebuie să aștept? Cât timp mai trebuie să aștept până primesc locul de muncă la care visez? Cât timp mai trebuie să treacă până când voi avea un soț? o familie? Cât timp mai trebuie să aștept până când sănătatea mea va fi mai bună? Cât timp mai trebuie să treacă să se risipească toate temerile și furtunile din viața mea?”

Ne confruntăm mai mereu cu astfel de bătălii la nivelul minții. Adresăm neconținut astfel de întrebări, unui Dumnezeu care are timpul Său pentru orice dorință și nevoie a noastră. Ne uităm și tânjim după viețile altora crezând că au parte de cele mai bune și împlinite doleanțe, au un loc de muncă ideal, bine plătit, au parte de căsnicii reușite, copii ascultători, călătoresc în toată lumea, o viață cu adevărat împlinită. Și

din nou întrebăm: “Doamne, până când așteptarea asta? Când va fi rândul meu să am parte de așa ceva?”

Unul dintre cele mai stresante și epuizante perioade din viață, este atunci când alegem să ne comparăm cu ceilalți. Nu putem compara anotimpul nostru geros prin care trecem, cu cel al prietenei noastre care poate fi unul primăvărat. Ce vreau să spun prin asta? Este foarte simplu, pentru toate există un timp, un sezon, o vreme. E foarte greu de acceptat uneori. Nu contează în ce perioadă a vieții ne aflăm, Dumnezeu ne va da tot ceea ce avem nevoie pentru a trece cu bine peste această perioadă, jubilând. Dar, mai întâi trebuie să fim mulțumitoare și să avem încredere în El! El cunoaște în ansamblu situația cu care ne confruntăm, însă noi o percepem doar în parte, ceea ce trăim în prezent.

Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi. (1 Tesaloniceni 5:18)

Mereu avem tendința de a ne crea propriul nostru timp pentru a ne duce la împlinire visele, grăbindu-ne în tot ceea ce facem și trecând cu ușurință peste momentele frumoase din viață. Uneori însă, timpul ales de noi nu pare a avea sens,

bucuria și împlinirea spre care am alergat sunt efemere și lasă în urma lor un gol imens. Dumnezeu însă, are un timp al Său în care totul va căpăta sens și noi vom fi plini de pace și bucurie chiar și în momente de deznădejde.

De foarte multe ori asociem cuvântul “așteaptă” cu un “nu” din partea lui Dumnezeu și îngrijorarea își face loc negreșit în mintea noastră. Însă nu întotdeauna e ceea ce vrea El să ne învețe în așteptare. Poate e nevoie să formez în noi un caracter matur, alegând mulțumirea în schimbul unei îngrijorări fără temel.

Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri (Filipeni 4:6).

CE SE ÎNTÂMPLĂ CÂND MULȚUMIM?

Dumnezeu este proslăvit

“Cine aduce mulțumiri ca jertfă, acela Mă proslăvește, și celui ce veghează asupra căii lui, acela îi va arăta mântuirea lui Dumnezeu.” (Psalmi 50:23)

Este tot timpul binecuvântat

“Toate zilele celui nenorocit sunt rele, dar cel cu inima mulțumită are un ospăț necurmat. (Proverbe 15:15)

Aduce câștig

Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig. (1 Timotei 6:6).

Trebuie să cunoaștem faptul că, în viața aceasta mereu vom fi în perioade de așteptare a unui răspuns din partea lui Dumnezeu, din partea oamenilor pentru o situație sau alta. Important e ca în timpul acestor perioade lipsite de speranță și pline de incertitudini, noi trebuie să alegem o atitudine plină de mulțumire. Să fim mulțumitoare pentru ceea ce avem deja și chiar și pentru acele așteptări care nu par să se finalizeze. Cineva spunea: “a venit bunăstarea? Mulțumește-I Lui Dumnezeu și bunăstarea îți va fi temeinică. A sosit nenorocirea? Mulțumește-I Lui Dumnezeu și nenorocirea se va curma.”

Să fii mulțumitoare pentru situația în care te afli e o alegere până la urmă, e acea trăsătură de caracter dorită și apreciată de Dumnezeu. Deci nu uita că până aici (situația în care te afli) Dumnezeu te-a ajutat, tocmai de aceea sufletul tău să-L binecuvânteze și să nu uite niciodată de binefacerile Sale.

Sursa: www.theprayingwoman.com

Camelia Mărginean
Biserica Filadelfia Tg. Mureș
Credit foto: www.happymemories.ro

Darul nespus de mare

“Mulțumiri
fie aduse lui
Dumnezeu
pentru darul
Lui nespus
de mare!”

2 Corinteni 9:15

Care este acest dar? Cum să aduci mulțumiri, dacă nici nu știi că ai primit un cadou? Isus Hristos, copilul născut în iesle, cel care a vindecat bolnavii și care a vestit pocăința oamenilor, trebuie să fie recunoscut ca Mântuitor, pentru că altfel este trunchiat adevărul cosmic și Darul Lui Dumnezeu este devalorizat.

Dar când suntem conștienți de propriile eșecuri, generate de greșeli pe care le-am făcut conștient sau inconștient, de blestemul și urmările păcatului moștenite de la părinții noștri, de natura noastră păcătoasă sortită degradării morale, atunci apreciem faptul că Dumnezeu a găsit soluția salvatoare, singura posibilitate, prin Unicul Său Fiu care a plătit toate consecințele păcatului de peste generații, de mii de ani, ca să faciliteze reglarea – religia – omului cu Dumnezeul, care l-a creat și care nu încetează să iubească omul.

Dacă n-ar fi fost această SOLUȚIE dăruită nouă de Dumnezeu, s-ar fi întâmplat așa cum ne spune poetul Simion Cubolta, în poezia sa “De n-ar fi înviat Hristos”:

*“Zadarnic-ar fi fost credința/
Și omul, pururi păcătos,
Îngemănat cu suferința,/Prin lume și-
ar fi dus căința,
Necunoscând ce-i biruința”.*

Dar Cel Sfânt, a venit din cer pe pământ, ca să rupă toate blestemele și să nimicească lucrările celui rău, să întemeieze o Împărăție a Luminii, în care lucrurile să se petreacă pe pământ așa cum sunt în ceruri.

Și iată câți oameni salvați, curățați

prin jerfa Lui Isus și îmbrăcați în haine albe, așa cum îi vede apostolul Ioan în cartea sa, Apocalipsa: **“o mare gloată pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini;”**

Apocalipsa 7:9 VDCC

Și cunoscând toate acestea, cum să nu te bucuri și cum să nu ai inima plină de mulțumiri față de Dumnezeu?

Ce înseamnă aceasta, de fapt? Acești oameni despre care vorbesc au trăit în generațiile dinaintea noastră, dar unii sunt și contemporani cu noi, ei sunt aceia care prin puterea Duhului Sfânt, au învins tendințele egoiste, specifice

omenești, au învins bolile fizice și mai ales cele sufletești, prin credința în Isus, au reușit să-și ierte dușmanii, și-au rezidit familiile

TU AI UN ROL IMPORTANT ÎN ACEASTĂ ÎMPĂRĂȚIE! DUMNEZEU ȚI-A DAT UN DAR PERSONALIZAT CU CARE SĂ FII DE FOLOS OAMENILOR, SPRE SLAVA LUI.

pe temelia Adevărului Biblic, criminalii și-au primit pacea lăuntrică și o nouă viață prin pocăință, iar unii si-au dat chiar viața pentru a apăra Evanghelia. Ei au primit pe Isus Hristos – Darul Lui Dumnezeu nespus de mare!

Cum să nu aduci mulțumiri Lui Dumnezeu privind la toate aceste victorii ale Împărăției Cerești, din care faci și tu parte? Sau dacă încă nu ești un cetățean al acestei Împărății, împreună cu sfinții Lui Dumnezeu, atunci află acum, că ești așteptat să primești chiar acum cetățenie sfântă și cerească, nu se pun condiții, ești acceptat așa cum ești! Și iată ce motiv mareț pentru a aduce mulțumiri!

Și motivele de mulțumire nu se opresc aici, pentru că după dobândirea cetățeniei cerești, care este un dar in-

imaginabil de mare, mai vin și alte daruri care să contribuie la o viață împlinită, trăita cu scop.

Tu ai un rol important în această Împărăție! Dumnezeu ți-a dat un dar personalizat cu care să fii de folos oamenilor, spre Slava Lui.

Sfânta Scriptură ne vorbește despre câteva categorii de daruri pe care Dumnezeu le oferă oamenilor, care L-au primit pe Hristos (Darul Nespus de mare), iar acestea sunt de fapt manifestări ale Duhului Sfânt, puterea trimisă pe pământ la Rusalii.

Daruri de manifestare supranaturale ale Duhului Sfânt, enumerate în 1 Corinteni 12: 7- 10: cuvânt de înțelepciune, de cunoștință, darul credinței, darul vindecării, darul de a face minuni, darul profeției, darul deosebirii duhurilor, darul vorbirii în limbi și darul interpretării limbilor. Alte 5 daruri sunt cele de lucrare sau de echipare și sunt prezentate în epistola către Efeseni 4:11 și anume: apostol, profet, evanghelist, păstor, învățător. Și nu în ultimul rând cele 7 daruri motivaționale, prezentate în cartea Romani 12: 6-8...discernământ, slujire, darul învățării, darul încurajării, darul dărnicii, darul administrării, darul compasiunii.

Suntem bogați! Iată cât de multe daruri și tot atâtea motive de mulțumire sau chiar mai multe, pentru că aceste daruri extrem de valoroase, noi nu le-am meritat și totuși le avem.

Darurile motivaționale sunt darurile cu care ne naștem și pe care Dumnezeu le dezvoltă în noi pe măsură ce le punem la dispoziția Lui, pentru a da sens vieții noastre, pentru a sluji familiilor noastre, Trupului lui Hristos și semenilor noștri. Deoarece ele furnizează forța motivațională a vieții noastre, au fost numite daruri motivaționale. Dacă ești soție sau mamă, ai o responsabilitate cu impact veșnic să cunoști darurile celor de lângă tine pentru dezvoltarea lor și intrarea lor în destinul pregătit de Dumnezeu. Învăță pe copil calea pe care trebuie să o urmeze (și să se folosească de darurile sau înclinațiile sale) și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea (Proverbe 22:6). Originalul ebraic include faptul că fieca-

re copil are un dar – darul motivațional și o înclinație ce poate fi înfăptuită doar folosindu-și darul motivațional.

Citiți despre aceste daruri, discutați-le și căutați să identificați darul vostru predominant, al soțului, al copiilor, al celor din jurul vostru. Mulțumiți apoi lui Dumnezeu pentru aceste daruri speciale și rugați-vă ca Domnul să dezvolte mai mult în voi aceste daruri prin care Dumnezeu ne-a pregătit personalitatea specială și destinul veșnic înainte de a ne naște. Rugați-vă ca Domnul să responsabilizeze femeile din grupul vostru, din biserică, de importanța de a-ți cunoaște darul motivațional și de a sluji.

Apostolul Pavel îi spunea lui Timotei: “îți aduc aminte să înflăcărezi darul lui Dumnezeu care este în tine” și acest

îndemn este valabil și pentru noi, dar înflăcărarea darului începe în primul rând cu mulțumire față de Dumnezeu care ni l-a dat.

Suntem bogați! Iată cât de multe daruri și tot atâtea motive de mulțumire sau chiar mai multe, pentru că aceste daruri extrem de valoroase, noi nu le-am meritat și totuși le avem. Și nu în ultimul rând pentru sănătate, pentru familiile și prietenii noștri, pentru puterea de muncă, pentru roadele câmpului și pentru creșterea economică să-l mulțumim Lui Dumnezeu!

Sufletul tău este valoros, de aceea s-au făcut atâtea investiții cerești pentru E. Dacă ești conștient de acest Adevăr, atunci cu siguranță în inima ta nu poate fi nimic altceva decât MULȚUMIRE.

Articol realizat de:
Rodica Băciu
Biserica Betania, Tg. Mureș

Bucuria lucrurilor mici

Bucuria în lucrurile mici se transformă atunci când devenim adulți, cel mai adesea, în bucurie în lucrurile mari. Există un moment în care începem să uităm cum e să fii bucuros și mulțumitor pentru cele mai mici și aparent cele mai neînsemnate lucruri. Avem cumva, falsa impresie că maturitatea vine odată cu vârsta adultă, cea a "omenilor mari".

Ei, oamenii mari, știu tot, din toate. Au răspunsuri la întrebări din cele mai complicate, soluții pentru problemele cele mai complexe și vieți aglomerate de care să se ocupe în fiecare zi. Atât de aglomerat e totul, încât, de cele mai multe ori oamenii mari amână lucrurile mici, pentru a avea timp de cele mari, "cu adevărat semnificative" – case, mașini, avuții. Printre cele amânate stă și ea, mica bucurie, din micul lucru, ce li se întâmplă celor mari la fel de des ca și celor mici. Nu știți despre ce vorbesc?

Ce? Oamenii mari au probleme mari, bucurii mari și cei mici, ei bine... ei sunt mici, ei nu știu, ei nu înțeleg, ei nu au griji. Și totuși, Domnul Isus spune: "lăsați copiii să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor." (Matei 19,14). A unora ca aceștia mici, care privesc tot ce îi înconjoară cu inocență, sinceritate, curiozitate, bucurie, uimire, încredere-credință. Nu doar că uităm să fim bucuroși în lucrurile mici, banale, zilnice, dar îi oprim și pe cei mici, adesea, să se bucure de micile și dese binecuvântări pe care Dumnezeu ni le reînnoiește cu fiecare dimineată.

"Hai mănâncă odată, că ne grăbim!", "nu te mai juca în baltă, că te uzi tot", "nu mai râde așa de tare, că se uită lumea la noi", "un 10 la mate, ooo... stai să vedem media finală/ bacalaureatul/facultatea – apoi mai vorbim!". Și câte alte "încurajări" pentru binecuvântările acestea de moment, la care Dumnezeu spune: "bucură-te, EU ți le-am dat, azi, acum!".

Provocarea mea pentru noi, toți cei "mari și înțelepți" este să ne bucurăm în următoarea săptămână de tot ce pare neînsemnat. Nu aveți idei? Iată:

- #bucuria dimineții în care ne trezim, din nou
- # bucuria pașilor mulți, care ne duc în atâtea locuri
- # bucuria soarelui ce ne încălzește
- # ...și a ploii, care aduce rod
- # bucuria mâncării, obținută cu atâta trudă
- # bucuria apei, pe care încă o avem din abundență
- # bucuria aerului pe care îl respirăm
- # bucuria agitației din oraș, suntem parte din ea
- # bucuria de a fi în viață
- # bucuria oamenilor dragi, pe care încă îi avem alături
- # bucuria plimbărilor prin parc
- # bucuria de a citi o carte bună
- # bucuria sinceră a unui cadou mic și neînsemnat, dar valoros
- # bucuria musafirilor neașteptați
- # bucuria de a râde cu un prieten bun
- # bucuria de a plânge pe umărul lui
- # bucuria de a ști că în toate acestea nu suntem singuri

#Bucuria de a-L avea pe Dumnezeu!

Articol realizat de:
Luciana Sand (foto)

Un psalm de mulțumire

**STRIGAȚI DE BUCURIE CĂTRE DOMNUL,
TOȚI LOCUITORII PĂMÂNTULUI!
SLUJIȚI DOMNULUI CU BUCURIE,
VENIȚI ÎNAINTEA LUI CU STRIGĂTE DE VESELIE!**

**SĂ ȘTIȚI CĂ DOMNUL ESTE DUMNEZEU.
EL ESTE ACELA CARE NE-A FĂCUT ȘI AI LUI SUNTEM;
SUNTEM POPORUL LUI ȘI TURMA PĂȘUNII LUI!**

**INTRAȚI PE PORȚILE LUI CU MULȚUMIRE
ȘI ÎN CURȚILE LUI—CU LAUDĂ!
MULȚUMIȚI-I! BINECUVÂNTAȚI-I NUMELE!**

**CĂCI DOMNUL ESTE BUN.
ÎN VECI ȚINE ÎNDURAREA LUI
ȘI DIN GENERAȚIE ÎN GENERAȚIE ȚINE CREDINCIOȘIA LUI.
(PSALMUL 100)**

Dar, ce să faci atunci când simți
ca nu ai de fapt o atitudine de
mulțumire?

Dar El mi-a zis: „Harul Meu
îți este de ajuns, căci puterea Mea este
făcută desăvârșită în neputință.” Așadar,
mă voi lăuda mult mai bucuros cu
neputințele mele, pentru ca puterea lui
Cristos să rămână peste mine.
Încerc, în fiecare zi, să fiu mulțumitoare
pentru orice lucru pentru că am realizat
că nu se schimbă nimic dacă încep să
mă plâng despre orice situație care nu
iese așa cum mi-am planificat. Însă, am
experimentat faptul că dacă aleg să am
o atitudine de mulțumire pot transforma
o zi proastă într-o zi bună.

Mă motivează și mai mult să am o
atitudine mulțumitoare atunci când
citesc din Biblie și văd că: “Hoțul nu
vine decât ca să fure, să înjunghie și să
distrugă. Eu am venit ca ele să aibă viață
și s-o aibă din belșug.” – Ioan 10:10

Sunt conștientă și mulțumitoare
pentru ca El a venit pentru mine (tine),
ca eu (noi) să trăiesc (trăim) prin El.

Cum să procedăm atunci când
trecem totuși prin momente grele, de
nemulțumire?

**1. SĂ FIM ÎNTĂRITE PRIN DRAGOSTEA LUI
DUMNEZEU.**

**2. SĂ FIM MEREU ÎMPROSPĂTATE DE CUVÂNTUL
SĂU.**

**3. SĂ FIM MEREU ÎNCREZĂTOARE ȘI SĂ
UMBLĂM PRIN CREDINȚĂ.**

**4. SĂ NU NE CONCENTRĂM PE LUCRURILE
NEGATIVE.**

**5. SĂ ALEGEM SĂ NE AMINTIM ȘI SĂ CELEBRĂM
ZILNIC LUCRURILE BUNE PE CARE EL NU UITĂ SĂ
NI LE OFERE.**

Anul acesta am încercat să pregătesc
o listă cu lucruri pentru care sunt
mulțumitoare. Din păcate însă nu am
reușit să o completez zilnic, însă îmi
propun să perseverez și să continui să
îmi notez în jurnal lista de mulțumiri
zilnice, de la cele mai mici până la cele
mai mari motive de mulțumire.

Acum, când privesc lista de mulțumiri
mă simt încurajată. Cele mai frumoase
motive de mulțumire notate sunt:

➤Ajutorul lui Dumnezeu

➤Înțelepciune și călăuzire de la
Dumnezeu

➤Dragostea soțului meu

➤Dragostea familiei mele și a prietenilor
mei

➤Privilegiul de a studia Cuvântul lui
Dumnezeu

➤Toate lucrurile frumoase și miraculoase
pe care le-a creat Dumnezeu

➤Locul de muncă

➤Posibilitatea de a-i ajuta pe alții

De fiecare dată când mă gândesc la
motivele de mulțumire observ cât de
mult m-a binecuvântat Dumnezeu!

**ÎNCURAJARE: Haideți să reîncepem sau
să începem o listă nouă de mulțumiri.
Scrieți lucrurile bune pe care
Dumnezeu vi le-a oferit în acest an, în
această lună sau chiar în această zi.**

**SFAT: Veți vedea că aceste lucruri
de care suntem mulțumitoare ne
vor ajuta în momente grele și vor
consolida relația noastră personală
cu Dumnezeu.**

El este vrednic de recunoștința
noastră!

Bucurați-vă! Iarăși zic, Bucurați-vă!
(Psalmul 32:11)

Articol realizat de:

Ruxandra Petrina
Biserica Betania, Tg. Mureș

Înțelepciunea cămășutei necălcate

A fost odată ca niciodată...

o gospodină căreia îi plăcea să își îndeplinească responsabilitățile casnice cu credincioșie. Urmărea dragostea în relații și vroia să-L onoreze pe Dumnezeu îndeplinind nevoile casei ei în fiecare compartiment. Tare-i mai plăcea să-și răsfete soțul întru toate și cu multă bucurie-și alinta cei trei copilași așa cum știa ea mai bine, în fiecare zi. Era departe de perfecțiune, dar tânjea într-acolo.

Își amintea cu drag de perioada adolescenței în care auzise despre o anumită „Femeie din Proverbe 31”, tare lăudată printre popoare. Păstra cu grijă în inima ei amintirea zilei în care a făcut tot posibilul s-o cunoască personal și după-masa în care și-au dat întâlnire pe paginile Scripturii, unde i-a aflat toate secretele de parteneră ideală pentru soțul ei, femeie de carieră stimată printre oamenii de afaceri, mamă dăruită și iubită de către copiii ei și, cel mai important, eroină a credinței în Dumnezeul Yahweh... O întâlnire cu adevărat inspirațională, un model demn de copiat detaliu cu detaliu...

Revenind pe meleagurile gospodăriei, păși în baie, unde, ce să vezi? O așteptau cu mult entuziasm un număr generos de cămăși

„Câte binecuvântări!!!
Am și pierdut șirul lor și
sunt doar la
prima cămașă călcată!”

necălcate, pregătite să-i predea o lecție prețioasă de viață.

„Incredibil!!!”, se gândi, „când s-au adunat atâtea? Și cum am putut permite sub propriu-mi nas transformarea acestui morman de haine din „șes” în „munte” într-un timp atât de scurt?”

Își dădu ochii peste cap și oftă îndelung. Pregăti fără grabă călcătorul încercând să-și scuture atitudinea nepotrivită de toți scaieții oboselii, nemulțumirii și a lipsei de chef. Aranjă prima cămașă pe masa de călcat când, ce să vezi?

Ca într-un basm al copilăriei, aceasta începu să-i vorbească: „Mulțumesc pentru timpul pe care mi-l acorzi. Cu adevărat știu că e prețios... Știi, ca să nu te plictisești, de aceasta dată dă-mi voie să-ți spun cum se văd lucrurile de aici: dacă poți să iei în mână călcătorul și să mă pregătești pentru a mă așeza într-o formă impecabilă pe umeras, înseamnă că sistemul tău osteo-muscular e sănătos, iar creierul e capabil a-și exercita funcția de coordonare motrică. Apoi, dacă sunt aici, înseamnă că la un moment dat m-ai cumpărat dintr-un magazin. Deci ai avut o sumă de bani alocată unei noi achiziții materiale. Asta la rândul ei înseamnă că ai muncit pentru acei bănuți. Deci ai un loc de muncă...

Ce multe binecuvântări până acum! Una și una! Și, stai că mai este! Sunt cămașa soțului tău. Înseamnă că ești căsătorită! Ai o familie căreia îi poți sluji. Ce har și ce onoare! ...». Cămășuta își continuă discursul până când gospodina începu să plângă. Nu-i venea să creadă! „Câte binecuvântări!!! Am și pierdut șirul lor și sunt doar la prima cămașă călcată!”

A doua cămașă o luă de la capăt. La fel următoarea, și următoarea... Întreg procesul călcatului de cămăși se transformase într-un timp de laudă și închinare la adresa Dătorului tuturor acestor binecuvântări, iar masa de călcat deveni un altar pe care picuraseră jerfa unor lacrimi de mulțumire izvorâte dintr-o inimă mulțumitoare...

Articol realizat de:
Paula Dejeu

Ziua mulțumirii

**Culori
Sperante
Oameni frumoși
Zâmbetele largi**

Ziua mulțumirii.. pentru mine este ziua în care vreau să mă gândesc doar la ceea ce e bine, luminos, optimist în viața mea.

Ziua în care vreau să văd doar culorile și speranțele, oameni frumoși și zâmbetele largi.

Ziua în care îmi propun să învăț să-i mulțumesc lui Dumnezeu – ASTĂZI mai bine decât mâine, ziua în care vreau să-mi amintesc că fericirea vine din gesturi mici și din suflet cald.

Ziua în care aș vrea să mulțumesc celor care îmi sunt aproape și care îmi sunt departe și cărora nu am apucat să le spun cât înseamnă pentru mine. Ziua în care le mulțumesc prietenilor buni, sinceri și inimosi din jurul meu. Ziua în care îmi iau copilul de mână să hoinărim împreună. Ziua în care știu că familia „asta” a noastră cu agitație, cu zumzet, cu de toate, cu grabă, cu povești, cu vacanțe cu haos, cu gânduri și frământări, dimineți frumoase și seri agitate este TOT ce e mai important.

Mai important decât orice în viață sunt oamenii buni pe care îi poți avea aproape, nimic nu poate egala sau compensa prezența unui om bun în viața ta. Apoi, cred că nu poți vedea bine decât cu inima... esențialul este invizibil pentru ochi.

Nu uita: ești unic, atât de special, atât de frumos, atât de bun...pentru că așa te naști, atât de simplu, atât de uman...pentru că așa suntem cu toții...eu, tu, noi, și voi....nu uita și vei fi liniștit, împăcat și fericit. Dumnezeu așa te-a creat.

Cuvântul "Mulțumesc" este cumva...prea limitat, pentru ceea ce simțim în anumite momente din viață, față de Dumnezeu...însă...este încărcat cu mare recunoștință, cu aprobarea și împăcarea sufletului, cu tihnă divină și regăsire de brațe de dragoste și de părinte- Tatăl ceresc.

Articol realizat de:
Alina Lia Colcer

...mulțumire

*A înflorit, pe dealuri, via, și-a dat roade
Și holdele bogate pe câmpii...
Smochine dulci, ne dai, cu bunătate,
Și pâinea cea de fiecare zi!*

*Ne chemi, ne cauți, ne aduci izvoare,
Ne copleșește, Doamne, bunătatea Ta...
Păduri cu freamăt, zări albastre, soare,
O adiere caldă, un licărit de stea!*

*Belșug de binecuvântări, că nu pot să le număr,
În mâna Ta e viața ce-o trăiesc...
Spre Tine, azi, cântarea mea răsare
Și cu recunoștință, Mulțumesc!*

*Aș vrea să laud pe Domnu-n orice vreme
Nu doar pentru belșugul din câmpii
E Tatăl nostru, mâna Lui ne ține
Izvor de nesfârșită pace, cununi de bucurii.*

*Veniți, s-aducem azi, cântarea mulțumirii
Și toată închinarea curată numai Lui!
El s-aplecă spre valea și rătăcirea noastră
Să ducă fii și fiice în casa Tatălui!*

Elisabeta Popescu
Biserica Baptistă Sf. Treime, Alba Iulia

100 de motive
DE MULȚUMIRE

Dragile noastre,

***Vă încurajăm să începeți o listă nouă de mulțumiri. Scrieți lucrurile bune pe care Dumnezeu vi le-a oferit în acest an, în aceeași lună sau chiar în această zi.
El este vrednic de recunoștința noastră!***

- sunt mulțumitoare pentru sănătatea mea
- sunt mulțumitoare pentru locul meu de muncă
- sunt mulțumitoare pentru viața mea
- sunt mulțumitoare pentru familia mea

Articol realizat de:
Belea Thea
Biserica penticostala Hateg

ingrediente

1 ou
1 plic zahăr vanilinat
2 linguri zahăr
2 linguri brânză de vaci
½ plic bicarbonate stins cu zeamă de lămâie
Sare puțină
Făină cât cuprinde

mod de preparare

Se împarte compoziția în două părți: 75% și 25%. Compoziția mai mare se rulează și se modelează în forma unui colac (cum au salvamarii pentru înot☺), apoi se pune în tigăia cu ulei încins și se prăjește. Compoziția mai mică se modelează ca o minge de tenis și se pune tot în tigaie până se coace și ea. Se așează întâi colacul pe farfurie și mingea deasupra ei, se pune smântâna lichidă peste tot produsul obținut. Se adaugă dulceața de afine și pentru decorare, topping de fructe de pădure.

Se servește cald, cu întreaga casă din familia Domnului Isus, ccolo unde se află ea.

Spor la treabă și poftă bună!

Cornulete cu nucă

dacă toamna ne dă nuci ... noi facem cornulețe fragede cu nucă

Ingrediente

Pentru aprox. 100 de cornulețe eu am folosit:

- 400 g făină
- 150 g zahăr pudră
- 250 g unt
- 2 gălbenușuri și un ou întreg
- 160 g nucă măcinată fin
- Un praf de sare
- Jumate pliculeț praf de copt
- Jumate baton de vanilie
- O linguriță esență de vanilie
- Zahăr pudră pentru ornat

Mod de preparare

Punem toate ingredientele într-un bol și frământăm până devine un aluat omogen, aproximativ 5-7 minute. Îl modelăm sub formă de disc, îl învelim în folie alimentară și îl dăm la rece pentru 30-40 de minute. Rupem apoi bucățele mici și modelăm aluatul în palme sub formă de cornulețe și le asezăm în tavă, pe hârtie de copt.

Le coacem în cuptorul preîncălzit la 180°C, aproximativ 10-12 minute. Când le scoateți din cuptor, vor fi încă moi, dar se vor întări pe măsură ce se răcesc. După ce se răcesc complet, le dăm prin zahăr pudră și le servim cu multă poftă.

Timp de preparare: 30 min

Salată cu orez negru

Cel mai bun mod în care poți refolosi carnea rămasă de la friptură sau grătar este să faci o salată super rapidă, sănătoasă și foarte gustoasă cu orez negru.

Ingrediente

- 250 g orez negru (se găsește la Kaufland)
- 250 g pui sau curcan gătit
- Un ardei mare roșu
- Câteva fire de pătrunjel

Pentru dresing:

- 3 linguri ulei de măsline
- 2-3 linguri suc de lămâie
- 1-2 linguri sos de soia
- Jumăte de lingură oțet balsamic
- 1 linguriță sare
- Jumătate linguriță piper

Mod de preparare

Fierbem orezul după instrucțiunile de pe ambalaj (de obicei trebuie fiert aprox 30-35 de minute). Desfacem fâșii subțiri carnea, cu o furculiță. Preîncălzim o tigaie și prăjim (fără ulei) câteva minute carnea până se usucă și devine ușor crocantă la capete.

Tăiem cubulețe mici ardeiul roșu și mărunțim pătrunjelul. Pregătim dresingul într-un pahar, amestecând toate ingredientele foarte bine.

Punem într-un bol mare orezul, ardeiul, carnea, pătrunjelul, dresingul și amestecăm cu două furculițe. Trebuie să amestecăm cât timp orezul este fierbinte pentru ca dresingul să pătrundă în orez.

Mie îmi place cel mai mult să îl servesc rece, dar se poate servi și imediat cât încă este cald.

Rețete realizate de:
Natalia Zsoldos
Biserica Betania Tg. Mureș

Pofta bună

FUNDATIA MATER

Alături de tine când ai nevoie!

Servicii: Consiliere psihologică Proiecte educative

Dacă doriți să sprijiniți lucrarea noastră și să contribuiți la costurile de tipărire și editare ale revistei „Suflet de femeie”, vă rugăm să găsiți mai jos, contul în lei deschis la Banca Românească.
RO21BRMA0330033872400000

Vă mulțumim

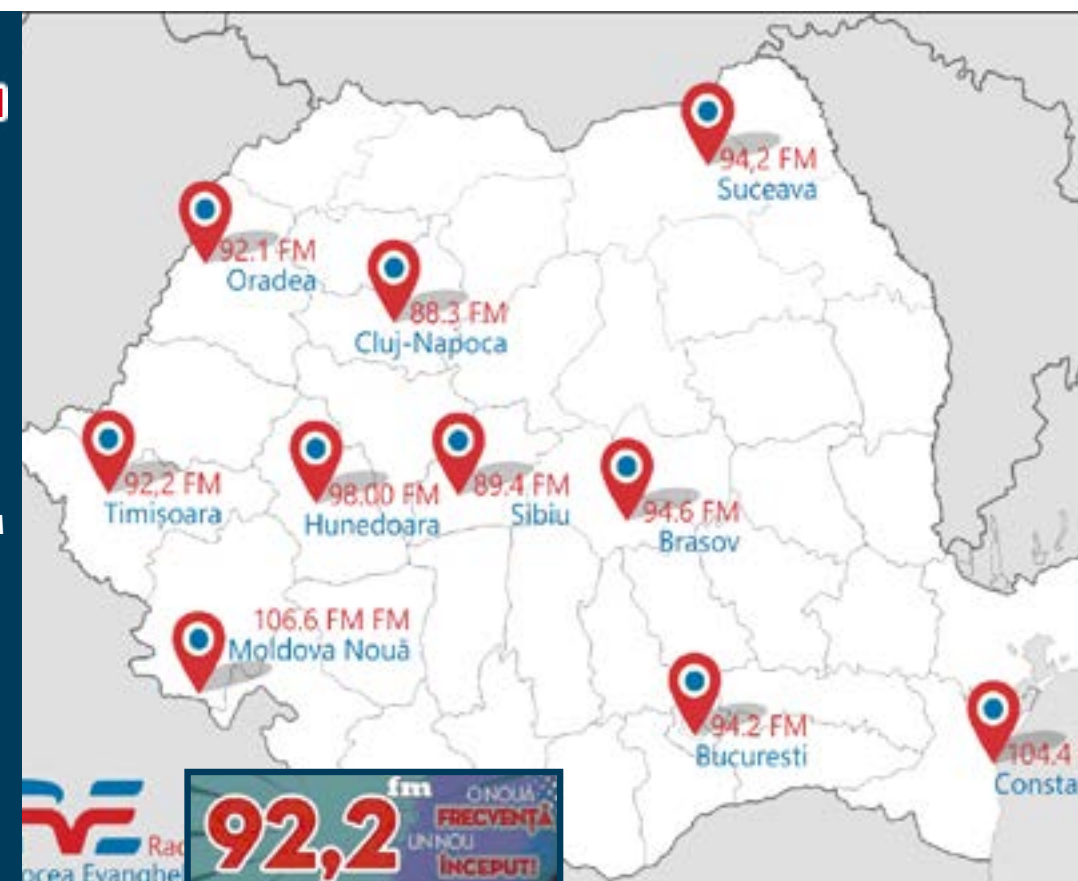
Contact MATER: Str. 22 Decembrie 1989, nr 12/2, Tg-Mures, Tel: 0265-250.540, www.mater.ro

Radio Vocea Evangheliei

Timișoara 92,2 FM,
rve-timisoara.ro
Bucuresti 94.2 FM
Brasov 94.6 FM
Cluj-Napoca 88.3 FM
Constanta 104.4 FM
Hunedoara 98.00 FM
Oradea 92.1 FM
Sibiu 89.4 FM
Suceava 102.7 FM
Moldova Nouă 106.6 FM

Va multumim din suflet.
Domnul sa va binecuvanteze.

Cu drag,
Nelu Ciobota
Radio Vocea Evangheliei
Timisoara
0728276516

Credo TV pe telefonul mobil

O televiziune din suflet, pentru suflet!

Acum ne puteți avea cu ușurință pe telefonul dumneavoastră mobil sau pe tabletă, prin aplicația **Credo TV**, pe cele trei platforme: iOS, Android și Windows Phone.

Aici puteți găsi:

- **Credo TV Live**, 24 ore/zi;
- **Noutăți**, conținând informații despre emisiuni și evenimente viitoare ale Credo TV;
- **Recomandări** cu videoclipuri sau emisiuni;
- **Biblioteca video**, conținând toată arhiva noastră de emisiuni, pe două secțiuni: Emisiuni curente și Playlist-uri;
- **Programul TV**, care vă pune la dispoziție orarul emisiunilor noastre zilnice;
- **Clipuri premium**, fiind o secțiune specială, pe care o oferim gratuit celor care susțin Credo TV prin donații;
- **Butonul Donează**, special creat pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți să susțineți răspândirea Evangheliei prin Credo TV.

Descărcați gratuit aplicația Credo TV
și recomandați-o și altor persoane!

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.
Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:

str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș

Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:

str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș

Biserica Penticostală FILADELFIA:

str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș

Biserica Penticostală BETHEL:

str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș

www.sufletdefemeie.ro